

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 18.937 van 20 november 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 september 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX loco advocaat L. VRONINKS en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.
 - 1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 8 mei 2008, verklaart er zich op de volgende dag vluchteling.
 - 1.2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoeksters asielaanvraag bij beslissing van 5 september 2008, verstuurd op 8 september 2008.
3. De feiten aan de basis van verzoeksters asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de stad Baghlan. U bent van Tadjiekse origine. Op een nacht werd uw man meegenomen. U vreesde dat er iets ernstig aan de hand was, maar uw in de buurt wonende schoonzus stelde u gerust en legde u uit dat hij waarschijnlijk met een vriend was meegegaan.

Omdat uw echtgenoot de volgende dag nog niet was teruggekeerd, stuurde u uw dochter naar de moskee. Daar hoorde uw dochter dat uw echtgenoot gewond was geraakt. De zoon van uw schoonzus kwam ter hulp en bracht uw man naar huis. Hij bleek zwaar gewond en korte tijd later is hij overleden. U vernam later dat uw echtgenoot in discussie was geraakt met commandant Ghoyeb, nadat die had gevraagd met jullie dochter te huwen. Uiteindelijk is uw man gewond geraakt bij deze ruzie. Na de begrafenis van uw echtgenoot werd u aangesproken door deze commandant. Hij vroeg u eveneens om uw dochter met hem te laten huwen. U was tegen dit huwelijk en uit vrees voor een gedwongen huwelijk besloot u samen met uw dochter naar Mazar-i-Sharif te gaan. U en uw dochter verbleven een achttal dagen bij uw zus. Vervolgens reisden jullie naar Balkh, waar jullie bij uw tante verbleven. U legde aan uw neef uw problemen uit. Hij raadde u aan Afghanistan te verlaten. U en uw dochter zijn dan met de auto naar Kabul gegaan, van waar jullie per vliegtuig naar België zijn gereisd. Op 8 mei 2008 bent u in België aangekomen. De volgende dag heeft u een asielaanvraag ingediend. Eerder, in november 2007, is uw zoon bij een zelfmoordaanslag in Baghlan om het leven gekomen. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een taskara voor.”

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

- 1.4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoekster er niet in geslaagd is haar vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:

- door gebrekkige kennis van politieke figuren, verkiezingen en geografie maakt verzoekster niet aannemelijk permanent in Baghlan te hebben verbleven;
- verzoekster kon amper informatie geven over haar vermeende vervolger en reisweg, waardoor aan het asielrelaas evenmin geloof gehecht kan worden;
- verzoeksters bijgebrachte identiteitsdocument dateert van jaren geleden;
- door dit alles kan de Commissaris-generaal zich geen beeld vormen over verzoeksters werkelijke verblijfplaats en familiale situatie

2. Over de gegrondheid van de zaak.

1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Commissie niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.
2. De Raad stelt vast dat de Commissaris-generaal tot een weigering van zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus besloot, wegens de ongeloofwaardigheid van het permanente verblijf in Baghlan maar ook van het asielrelaas zelf. De bestreden beslissing stelde vast dat verzoekster blijk gaf van onvoldoende kennis van de lokale politiek, leefwereld en geografie naast vage verklaringen over haar vervolger zelf, zijnde haar onvermogen hem te situeren in diens

familiale en politieke context (achternaam, stamverwantschap, politiek-militaire affiliatie...).

- 2.3. Van iemand die zich vluchteling verklaart, kan terecht verwacht worden dat hij enige kennis heeft van de situatie in zijn land of streek van herkomst, en achtergrondinformatie kan verschaffen over zijn vrees voor vervolging (RvS 22 januari 2003, nr. 114.826; RvS 30 juni 2004, nr. 133.382; RvS 30 april 2004, nr. 130.915). Er kan van hem verwacht worden op eenvoudige vragen te kunnen antwoorden in verband met de streek waaruit hij beweert afkomstig te zijn (RvS 15 januari 2003, nr. 114.475). Bij de toetsing van deze kennis dient uiteraard rekening te worden gehouden met het profiel van de betrokkene en dient de kennisnorm beperkt te blijven tot wat men in redelijkheid mag verwachten van een inwoner uit dezelfde streek met hetzelfde profiel.
4. De Raad stelt echter vast dat uit een lezing van het administratieve dossier en meer bepaald uit de gehoorverslagen, blijkt dat het Commissariaat-generaal te weinig rekening heeft gehouden met verzoeksters profiel. In casu is verzoekster een Afghaanse huisvrouw die zich enkel met het huishouden en de opvoeding van haar kinderen bezighield. De bestreden beslissing gaat bovendien voorbij aan de vele correct naar voorgebrachte feiten die verzoekster onmogelijk zou hebben kunnen produceren indien zij niet daadwerkelijk en recent in Baghlan verbleven had.
- 2.5. De bestreden beslissing stelde onder meer vast dat verzoeksters kennis van de lokale prominenten ontoereikend is voor iemand die beweert recent uit Baghlan afkomstig te zijn, waar alle aspecten van het dagelijkse leven door diverse krijgsheren zou bepaald worden. Zo poneert de bestreden beslissing dat het opmerkelijk is dat verzoekster er niet in slaagde de gouverneur, prominente commandanten, krijgsheren en machtige politici op te noemen, noch enige uitleg te kunnen verschaffen over de verkiezingen. Gelet op verzoeksters hoger geschetste profiel is deze kennis echter allerm minst vanzelfsprekend. Bovendien kan verzoekster wel degelijk enkele namen geven, vermeldde ze wanneer deze mannen vermoord zijn of verhuisd naar Kabul (CGVS gehoorverslag 30/07/08, p. 2).

De Raad stelt voorts vast dat met betrekking tot haar vermeende gebrekkige geografische kennis aan verzoekster verweten wordt de omliggende districten niet te kennen, daar waar ze uitdrukkelijk verklaarde: *“ik weet niet wat je bedoelt met een district, ik ben huisvrouw”* (CGVS gehoorverslag 26/06/08, p. 2). In tegenstelling tot wat de bestreden beslissing vaststelt blijkt uit een lezing van beide gehoorverslagen een niet ingestudeerde, elementaire geografische kennis: verzoekster kan de plaatsen die voor haar relevant zijn benoemen evenals de manier en de tijd die het kost om daar te geraken. Verzoekster weet welke weg er door haar woonplaats loopt, en waarheen deze in beide zijden voert. Ze kent het traject tussen haar woonplaats en Mazar-i-sharif, en eveneens hoe en in hoeveel tijd men van daar in Balkh geraakt (CGVS gehoorverslag 26/06/08, p. 9). Haar gevraagd naar de stad Dushi weet ze correct te zeggen dat het een kleine stad is die je passeert als je van Puli Khumri naar Kabul gaat. Ze weet dat er in haar dal een rivier loopt langs de bergflank en één achter de suikerfabriek (CGVS gehoorverslag 30/07/08, p. 4), wat klopt met de werkelijke topografie. Zij beschrijft het landschap, weliswaar in rudimentaire termen, als een vallei bewerkt door boeren, omringd door bergen en doorsneden met rivierarmen, wat strookt met de werkelijkheid. Ze weet waar ze heen moet voor een hospitaal, waar er scholen zijn. Ze kan ruw de weg naar Puli Khumri schetsen, die ze slechts enkele keren in haar leven nam voor een bezoek aan het plaatselijke hospitaal: *“je passeert langs Bande du, dan komen er kleine dorpjes”* (CGVS gehoorverslag 26/06/08, p. 7). Informatie die voor verzoekster irrelevant is, zoals namen van districten of dorpen op de weg naar Kunduz weet ze niet te produceren aangezien ze deze verklaarde nooit

in haar leven genomen te hebben, hetgeen een volkomen aannemelijke verklaring is voor haar gebrek aan kennis op dat gebied.

6. De Raad meent dan ook na grondige lezing en rekening houdend met het profiel van verzoekster, dat de kennis waarvan zij heeft blijk gegeven een voldoende aanwijzing is voor haar recente verblijf in Baghlan. Verzoeksters feitelijke kennis beantwoordt volkomen aan dat van een ongeschoolde Afghaanse huisvrouw. Meer bepaald is zij bekend met de ligging van ziekenhuizen en scholen, uitzicht van het landschap, elementaire geografische kennis, kennis over het dagelijkse leven en de kostprijs van etenswaren in de lokale bazaar in Afghani (zoals uitgebreid gedemonstreerd in CGVS gehoorverslag 26/06/08, p. 5). Deze vele voorbeelden van niet instudeerbare en allerm minst formalistische kennis over haar persoonlijke leefwereld loopt als een rode draad doorheen beide gehoorverslagen. Dergelijke kennis is wezenlijk van grotere waarde dan gemakkelijk opzoekbare en instudeerbare kennis zoals het opsommen van districten in een provincie, de namen van de lokale politiechef of de gouverneur.

Los van bovenvermelde vaststellingen stelt de Raad bovendien vast dat de bestreden beslissing de uitgebreide en correct in de tijd gesitueerde informatie die verzoekster gaf over de zelfmoordaanslag bij een suikerfabriek in november 2007, volkomen negeert. Bij deze aanslag kwamen tientallen schoolkinderen om waaronder verzoeksters zoontje. Dat deze gebeurtenis een schokkend effect had op verzoekster blijkt afdoende uit het gehoorverslag. Deze voor verzoekster uiterst traumatiserende gebeurtenis op zich mocht reeds een voldoende aanwijzing zijn voor verzoeksters aanwezigheid in Baghlan tot einde 2007.

7. Het asielrelaas zelf, werd door de Commissaris-generaal als ongeloofwaardig beschouwd wegens het onvermogen van verzoekster om de familiale en politieke banden van haar vervolger te schetsen. Uit de gehoorverslagen blijkt dat verzoekster wist wat voor haar relevant was: de commandant was een lokale machthebber die met wapens en mannen de plak zwaaide in de regio, en naar believen families intimideerde om hun dochters tot vrouw te maken. Het kennen van de clanverbanden van de man, of zijn band met een lokale of nationale politieke partij of militaire milite, is voor verzoekster niet essentieel noch vanzelfsprekend. Dit blijkt verder uit verzoeksters verklaringen als antwoord op de herhaaldelijke vraag naar achtergrondinformatie over de man: *“Van zijn officiële functie weet ik niet, ik denk dat hij commandant is, hij heeft wapens, hij vraagt ook geld aan de landbouwers en zo, iemand die op onze gronden werkte, hij vertelde dat Goyab ook aan hem geld heeft gevraagd. Ik ben een huisvrouw, de vrouwen van ginder weten dat soort dingen niet, ik wil er ook niet over liegen, hij heeft misschien wel contact met de regering, misschien heeft hij daar wel vrienden, misschien niet, ik zeg alleen de waarheid.”* (CGVS gehoorverslag 26/06/08, p. 4). Louter op basis van dit element kan het voor de rest geheel coherente asielrelaas niet als onaannemelijk worden afgedaan.

- 2.8. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

Verzoeksters relaas is geloofwaardig en niet in strijd met algemeen bekend feiten. Het komt bijgevolg gepast voor haar het voordeel van de twijfel toe te kennen.

- 2.9. Verzoeksters profiel gekoppeld aan de Afghaanse binnenlandse context laat toe te stellen dat er in haren hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 A(2) van het Verdrag van Genève in aanmerking kan worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 november 2008 door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

A. VAN ISACKER.